

vi ikke ved 2den Behandling skulle krybse frem og tilbage med vore Forslag, men at man tydeligt kan se ethvert Realitetspunkt i disse Hovedspørgsmaal, hvorom Striden dreier sig, thi at sammenlignede dette Forslag med Hærløven og faae et samlet Stof ud deraf er et Arbejde, som jeg med den største Respekt for Thingets 102 Medlemmer føler mig overbevist om, at de Allerførreste, kun en ringe Procent, have været sig ind paa at forsøge blot at komme til Klaring over.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bojssen): Det er en Selvsølg, at jeg ikke som forudm Frigga har kunnet gaa omkring og sikkre mig, at al Verdens Gjenstande ikke vilde gjøre Valbur nogen Skade, og jeg kan altsaa heller ikke undre mig over, at enkelte endog af mine nærmere Meningsfæller tro ikke at kunne lade denne lille Stabning gaa hen upaataalt. Jeg skal da kun sige til min ærede Ven og Sidemand (Bajer) at jeg havde allermindst ventet det fra hans Side, thi jeg havde uægøttelig den Opsfattelse, at var der noget eneste Medlem i Folkethinget, hvis Lante jeg fuldt ud havde ramt, var det det ærede Medlem for Horsens (Bajer). Hans Realitetsbetragtninger skal jeg forøvrigt ei komme nærmere ind paa, idet det vilde føre mig videre, end jeg i dette Dieblit ønsker. Jeg vil kun sige, at en eneste Bestemmelse spurgte han mig udtrykkelig om, og det var, hvorledes Forstærkningens Befalingsmænd herefter vilde blive stillede ligeoverfor den Opgave, vi tidligere havde tænkt os at stille dem, nemlig at virke for Udbredelsen af militære Færdigheder i Befolkningen. Jeg skal med Hensyn hertil sige, at det er mig bekjendt, at der fra en tidligere Krigsminister, den nuværende Hærløvs Fader, General Raasløf, foreligger et Circulære til Forstærkningens Befalingsmænd med Opfordring i saa Henseende; det er mig ikke bekjendt, at denne Opfordring nogeninde er tagen tilbage, og jeg er ligeledes overbevist om, at den nuværende høitærede Krigsminister vil stadfæste en lignende Opfordring, saa forsaavidt der blandt Forstærkningens Befalingsmænd findes Kræfter, der ere brugelige i Befolkningens Tjeneste i saa Henseende, tror jeg ikke, der er Noget til Hindrer for at anvende dem.

Den høitærede Krigsminister gjorde igaar nogle Bemærkninger til Forslaget. Jeg skal kun dvæle ved nogle enkelte af dem, og jeg er da nødt til at rette en Udtalelse fra den høitærede Minister. Han oversatte nemlig nogle Ord fra min Side vel frit, idet han mente, at jeg skulde have givet Løfte om Udvidelse af Fæstningsartilleriet i det Dieblit, et Forslag om Fæstningsanlæg blev forelagt. Noget saadant Løfte eksisterer selvfølgelig ikke fra min Side, men, hvad der er en anden Sag, og hvad jeg har ønsket at udtale, er selvfølgelig det, at, naar det Tidspunkt kommer, at der er taget Beslut-

ning om Fæstningsanlæg her i Landet, det være sig af den ene eller den anden Art, er det en Selvsølg, at dertil maa knytte sig en Udvidelse af Fæstningsartilleriet. Den høitærede Minister mente, at det ikke var heldigt, at vi havde gjenoptaget Forstærkningen. Denne Gjenoptagelse bestaar kun deri, at Forstærkningen lades uforandret, som den nu er, og, naar den høitærede Minister mente, at den skulde have mistet noget af sit karakteristiske Præg, tror jeg ikke det er rigtigt, thi det, jeg anser for at være noget af Forstærkningens mest karakteristiske Præg, er nemlig den Lighed med en Territorialhær, som Forstærkningen har gennem Domicilbestemmelsen for sine Befalingsmænd. Den høitærede Minister har netop foreslaaet denne Domicilbestemmelse udslettet, medens vi have fastholdt den, saa jeg tror, at vi i denne Henseende kunne siges mere at have opretholdt Forstærkningens karakteristiske Præg, end det just kunde siges med Hensyn til den høitærede Ministers Forslag. Jeg talter forøvrigt den høitærede Minister for den Belvillie, han har vist overfor den Udvidelse af Officer-skolen eller rettere den Fastholdelse af Officer-skolens yngste Klasser, som vi have ønsket, og jeg tvivler ikke om, at den ogsaa hos den høitærede Minister er i gode Hænder. Jeg skal iøvrigt ikke med flere Bemærkninger forsøge, hvad den høitærede Minister har sagt. Der kunde være Udstilligt at bemærke derimod, men jeg vil sige, at jeg for mit Vedkommende har aldrig haft noget specielt Udsaaende med den høitærede Minister, saa jeg skal ikke forsøge nogen Polemik i saa Henseende. Den høitærede Minister udtalte paa Regjeringens Vegne, at han kunde acceptere det foreliggende Lovforslag, og overfor denne Bemærkning ønsker jeg at udtale min Anerkjendelse, thi det er en Selvsølg, at det ikke har kunnet ske uden væsentlige Betænkkeligheder, da det er alle bekjendt, at dette Lovforslag er blevet til uden Regjeringens Medvirken. At Regjeringen ikke desto mindre har troet at kunne acceptere det, det noterer jeg altsaa kun forsaavidt med Anerkjendelse.

Jeg agter nu at vende mig til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som har ment det forsvaerligt under denne Sags fortsatte Behandling at være fraværende, efterat han har rettet et Angreb mod Lovforslaget af den Art, som han gjorde igaar, idet han dog maatte vide, at denne første Behandling neppe vilde kunne fortsættes udover idag. Jeg skal ikke bestomindre svare det ærede Medlem, thi det er jo ikke ham alene, det her gjælder om at svare. Det gjælder videre Kredse, ikke alene her i Salen, men ogsaa udenfor. Jeg gjør dette ganske vist nødt, fordi jeg er overbevist om, at den Art Strid mellem de to Dele af Venstre har i mangfoldige Retninger tabt sin Interesse; man er fjed af den, og det er naturligt, at saa er. Men jeg tror,